

Neyin ve Kimin Köleliyiz?

Köle deyince aklımıza hemen Amerika zencileri gelir. Amerikan başkanlarından Abraham Lincoln göreve geldiğinde zencilere hürriyet verdiğinde, zenciler bayram sevinciyle sokaklara dökülmüşler artık özgürüz, diye. Sonra bakmışlar ki ev yok, yiyecek yok, yatacak yer yok yani kısacası yoksulluk... Bu sefer tekrar efendilerinin yanına dönmüşler. Demişler ki : “ **Biz özgürlük istemiyoruz bizi eve alın.**” Onlar da demiş ki: “**Devlet köleliği yasakladı Sizi evlerimize alamayız nereye giderseniz gidin.**” Sonunda bakmış ki köleler büyük sıkıntı içindeler. Devlet bu duruma el koymuş. Efendisiyle köle arasında anlaşma yapmak şartıyla köleliği yine serbest bırakmıştır. Yani köleler gönüllü olarak yine köleliğe talip olmuşlardır.

Şimdi buradan bu yazıyı okuyan okurlarıma soruyorum: “ **Sizde de gönüllü kölelik var mı?**” Yüksek sesle itiraz ettiğinizi duyuyorum. Çünkü kölelik deyince Amerikan zencileri aklınıza geliyor. Kendi köleliğimiz aklımıza gelmiyor. Örnek mi? Kölelik çeşitlerinin hangi birini sayayım. İsterseniz beraber sayalım.

Sigarayı bırakmayan sigaranın kölesi, alkolü bırakmayan alkolün kölesi, uyuşturuyu bırakmayan uyuşturucunun kölesi, kumarı bırakmayan kumarın kölesi, hovardalığı bırakmayan hovardalığın kölesi. Kısacası insanların ekserisi nefsinin kölesidir. Nefsinin istediğini yapanlar nefsinin kölesidir. Manevi değerlerini kaybeden insan her türlü köleliğe taliptir.

İsterseniz örnekleri çoğaltalım. Delikanlı askerde sabahın beşinde kalkar göreve başlar. Sonra tezkere alır evine gelir. Sabah ezanı okunur, delikanlı yatağından kımıldamaz. Delikanlı komutanına itaat ettiği kadar, Allah’a itaat etmemiş sayılır. Bu küçük misali isterseniz yine çoğaltalım. İnsanlar patrona, öğretim üyelerine, ustaya, polise, siyasetçi liderine itaat eder. Ve etmelidir de. Fakat aynı şekilde Allah’a da itaat etmemiz kulluk görevimiz değil mi? Camide ezan okunuyor, caminin hemen yanındaki kahve balıksırtı. Kimi çay sohbeti, kimisi oyun heyecanı içinde. (Gerçi korona bu işe biraz mani oldu.) Ama ezanı duyan yok. Çünkü duyu organları perdelidir.

İnsanı başka canlılardan ayıran, en büyük özelliklerden biri de, kendisinin ne olduğunu, nereden geldiğini, nereye gideceğini merak etmesidir. Kendisinin ne olduğunu, nereden gelip nereye gideceğini merak eden tek canlı insandır. İnsan dışındaki canlılarda böyle bir yeti ve idrak yoktur. Özgürlük, insanın

yaratılışında vardır. Ama bu özgür iradesi hayvanlarınkı gibi başıboş bırakılmamıştır. Fıtratına aykırı olan şeylere yasak konularak onu zarardan korumaya çalışılmıştır. Dünyada cezaevlerini ve ahrette de cehennemi dolduracak olan bizler genelde bu yasaklara kölelik yapar olup, yarın Cenneti dolduracak insanlar da bu yasaklara kölelik yapmayanlardır.

Cennette babamız Adem'e yasak ağaca yaklaşma istidadı ile bu yasakları işleme gücü de verilmiştir. Aynı şekilde hayvana da yemesi ve yememesi gereken şeyler de vahyedilmiştir. Ama Hayvan yemesi gereken şeyleri yer. yenilmemesi gereken şeylere meyletmez. İnsansa, yapması ve yapmaması gereken şeylerin tümüne meyillidir. Onu, bu meylinden alıkoyansa iradesidir. Yani her şeyi isteme ve istememe hususundaki karar verme yetisidir.

Hayvan ve melek için “ **Her şey**” mubahtır. Çünkü onlar ancak kendilerine mubah olan şeyleri yapabilirler. Yapabileceklerinden başkasını yapmaya muktedir olmadıkları için, yaptıkları şeylerin tümü kendilerine mubahtır. Oysa insan potansiyel olarak her şeyi yapabilir. Her şeyi yapmaya muktedir olduğu için de ona “ **yapmaması gerekenler**” hususunda sınırlar belirlenmiştir. İnsanın, insan olarak kalabilmesi bu sınırlara uymasıyla ortaya çıkar. Aksi takdirde hayvan derecesine düşer. Hatta hayvan derecesinde bile kalamaz Hayvandan daha aşağı duruma düşer. Tanrıya inanmayan insan utanmaz. Utanmayan insan da hayvanlaşır. Örnek mi? Araf /179:”.... **Onların anlamayan kalpleri, göremedikleri gözleri, işitemedikleri kulakları vardır. Onlar hayvanlar gibidirler. Hatta daha da sapıktırlar. İşte onlar gafillerin ta kendileridir.**” Peygamberimiz de “ **Utanmayan istediğini yapsın**” buyurmuştur. Dostoyevski de “ **Tanrı yoksa her şey mubahtır**” der.

Burada Nietzsche'nin tarihi bir sözünü de hatırlayalım. “ **Önünde yayılan sürüyü gözle bir: Ne dünü bilir, ne bugünü, bir o yana sıçrar, bir bu yana, yer uyur ve geviş getirir. Yeniden sıçrar sabahtan akşama, bugünden öbür güne, kısacık hayatında haz ve acılarıyla bağımlı, tepeciklerde yaşar durur. Bu yüzden de ne bir üzüntü, ne de bir bıkkınlık duyar.** “ Hayvanlar, sürekli bir unutuş içinde bulunduğundan onun tarihi yoktur. Hayvanlarda geçmiş ve gelecek yoktur. İleriye yönelik bir tasarı yoktur.

Şimdi karar verelim insan olarak yaratılan bizler, insan olarak mı yaşayalım,
yoksa ..... Olarak mı? Tercih hür irademizle bizlere
bırakılmıştır.www.kadirkeskin.net